

Sinine saar

EUROOPA
KOMISJON

keskkond

Käesoleva väljaande on toimetanud Keskkonnakaitse Peadirekoraat.
See väljaanne on avaldatud kõigis Euroopa Liidu ametlikes keeltes.

Väljaanne on saadaval samuti Keskkonnakaitse Peadirekoraadi kodulehel aadressil:
http://ec.europa.eu/environment/youth/index_et.html

Käsikiri: Benoît Coppée
Illustratsioonid: Nicolas Viot
Tehniline teostus: European Service Network

***“Europe Direct” on teenistus, mis aitab leida vastused Euroopa Liitu puudutavatele küsimustele
Uus tasuta infotelefon:***

**Tasuta infotelefon:
00 800 6 7 8 9 10 11**

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saate Internetist Europa serverist (<http://ec.europa.eu>).

Kataloogimisandmed on esitatud väljaande lõpus.

Luxembourg: Euroopa Ühenduste Ametlike Väljaannete Talitus, 2007

ISBN 978-92-79-05316-0

© Euroopa ühendused, 2007

Allikale viitamisel on reprodutseerimine lubatud

Printed in Belgium

TRÜKITUD TAASKASUTATUD PAPERILE, MILLELE ON ANTUD ELI JOONESTUSPABERI ÖKOMÄRGIS
([HTTP://EC.EUROPA.EU/ECOLABEL](http://ec.europa.eu/ecolabel))

Rebane Lila vaatab oma lemmikkaljult ookeani. Leige tuul silitab ta karva. Ta unistab. Ta tunneb soojusest ja vaikusest mõnu. „Meri on nii ilus!“ mõtleb ta. Ta imetleb rohekat vett, valget randa ja eemalt paistvat väikest kalasadamat. Siin, Sinisel saarel, on iga päev kui maiuspala. Äkki ajab Lila kõrvad kikki. Sadamast kostab ebatavalisi hõikeid. Rebane liigutab vurrusid.

-
- An illustration of a coastal scene. In the foreground, a yellow boat with a green stripe is on the water. The boat has a steering wheel and a person in a green hat. A man in a red and white striped shirt and a wide-brimmed hat stands on the boat. In the background, there is a building with a corrugated metal roof. A man in a blue uniform and cap is running towards the boat, waving his hand. The sky is blue with some clouds.
- „Otsad lahti! Kiiremini!“ hüüab rannikuvalveülem kapten Trumm.
 - „Mis lahti on?“ küsib Tom korallipüüdja Leonardilt.
 - „Kilpkonnasaare lähedal nähti koralliröövleid! Rrrr... Nad hävitavad loodust! Nad varastavad mere rikkusi! Hea, et rannikuvalvurid nad kinni nabivad!“
 - „Kapten Trumm! Laevakruvi...“
 - „Mis selle kruviga siis on?“
 - „See on kalavõrku kinni jäänud! Me ei pääse liikuma!“ hüüab üks rannikuvalvur.
 - „Päästke see lahti, jumal küll!“ käsib Trumm.
 - „See võtab aega!“ vabandab teine valvur.

Kapten Trumm jookseb Leonardi juurde.

- „Leonard, ma võtan su paadi! Mehed tulevad meile nii ruttu järele kui vähegi võimalik! Otsad lahti!”

Leonardi *Cap Totu* sööstab ookeanile kiiremini kui tuul. Pardal on kapten Trumm, Leonard ja Tom. Leonard hoiab tüüri ja möirgab:

- „Need korallivargad vilistavad looduse peale! Nad rööviksid iga viimase kui koralli ära... Kuni need imelised olendid on maa pealt viimseni kadunud!”

Cap Totu pardal on õhk elektrit täis. Ühest kaljusopist mööda sõites märkab Tom Lilat.

- „Pea kinni, Leonard! Ma tahan, et Lila tuleks kaasa!“

- „Tehku siis ruttu!“ hõikab Leonard.

Leonard juhib *Cap Totu* musta kalju äärde. Rebane hüppab pardale.

- „Oleme juba küllalt venitanud!“ hõikab Trumm. „Iga sekund on kallis! Koralliröövlid hävitavad ju loodust! Nad püüavad loomi ja varastavad taimi, et need kuskil kaugel maha müüa!“

- „Kilpkonnasaar otse ees!“ hõikab Leonard.

Kaugel eemal paistab rohelise täpina saar. Leonard kissitab silmi.

- „Need röövlid ei pea kalapüügieeskirjadest kinni!“
hõikab Leonard Tomile. „Mõnel kaluril on lubatud teatud tingimustel koralle püüda. Röövpüüdjad aga ei pea eeskirja millekski! Veelgi hullem on aga see, et nad püüavad väljasuremise ohus loomi! Näiteks kilpkonni...“

Tom surub alla hirmukarjatuse.

- „Seal on üks laev... Kaks sukeldujat... Need ongi röövpüüdjad!“
- „Neid on kaks,“ ütleb Trumm. Kui nad pinnale tõusevad, siis nabime nad kinni!“

Leonard juhib *Cap Totu* röövpüüdjate laeva juurde. Tom näeb läbipaistvas vees hiigelsuuri kilpkonni.

- „Ma pole neid kunagi nii lähedalt näinud!“
- „Kilpkonnasaar on oma nime auga ära teeninud,“ lisab Leonard. „Kõige ilusamaid kilpkonni näebki siin.“
- „Kõige ilusamaid ja kõige õrnemaid,“ lisab kapten Trumm. Ma loodan, et röövpüüdjad pole ühegi kilpkonna kilpi sõrmeotsagagi puutunud! Muidu saan ma hirmus vihaseks, uskuge mind!“

An illustration of a man in a blue shirt and dark shorts on a white boat. The boat is tilted, and the man is leaning over the side, holding a rope. On the boat, there are several large, colorful bowls filled with what looks like coral or sea life. The water is blue and white with waves. In the background, there are green palm trees and large grey rocks on a sandy beach.

Mütaki! pörkab *Cap Totu* vastu röövpüüdjate laeva. Trumm hüppab tekile. Tom tema järel. Trummi raevunud pilk pritsib tuld. Tema jalge ees on mitu koralle täis kasti.

- „Röövpüüdjad! Vaadake! Nad tulevad veest välja! Ongi kahekesi!“

- „Rannikuvalve kaater tuleb!“ lisab Tom. „Nad on kalavõrgust välja saanud!“

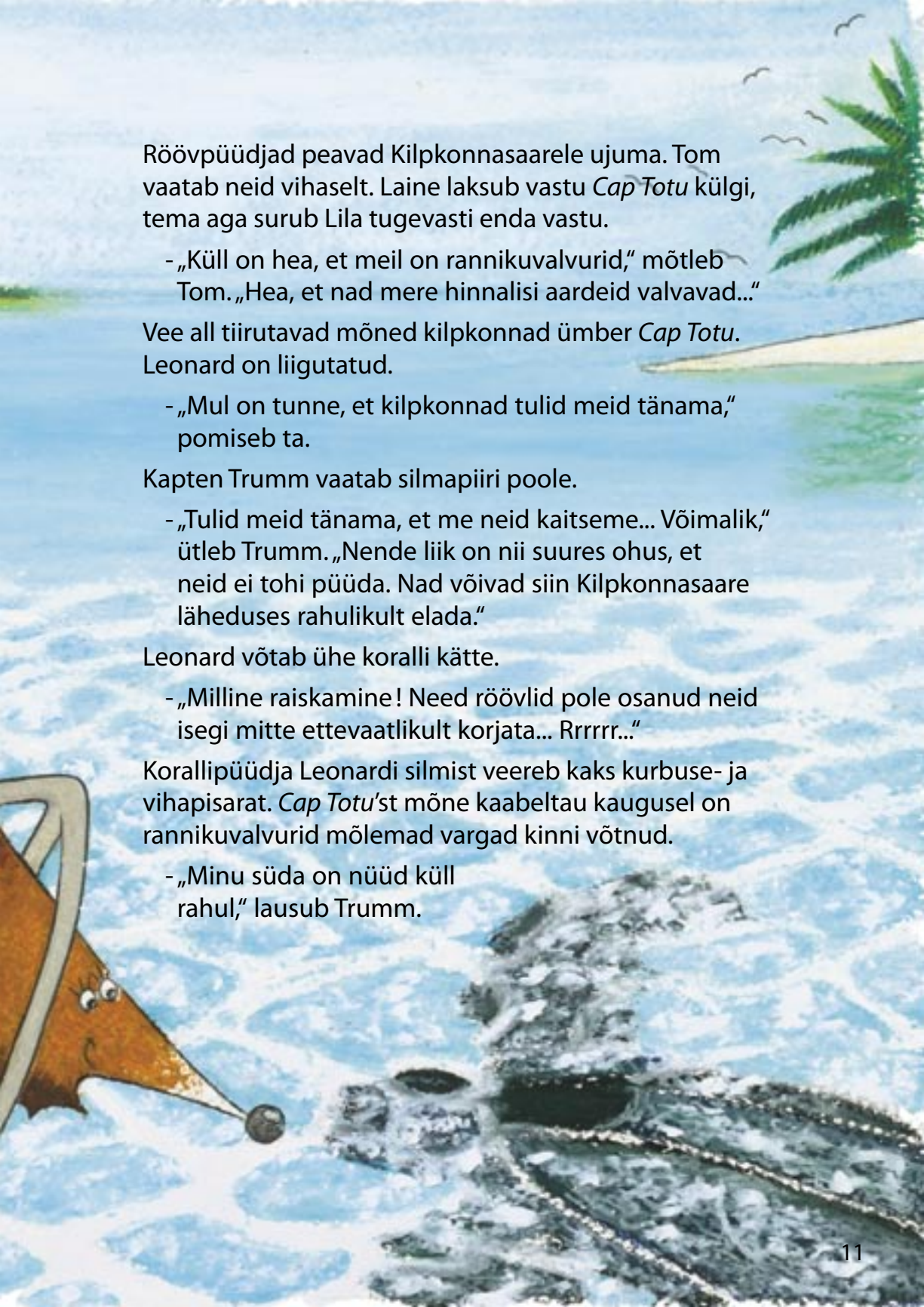
Rannikuvalvurite uhke kapten Trumm ajab rinna kummi.
Ta paneb käed torusse ja hüüab:

- „Neetud röövlid! Ilusa looduse hävitajad! Igavesed
rotid! Mu mehed võtavad teid kohe kinni!“

Tom ja Leonard kinnitavad röövpüüdjate paadi
Cap Totu külge.

Röövpüüdjad peavad Kilpkonnasaarele ujuma. Tom vaatab neid vihaselt. Laine laskub vastu *Cap Totu* külgi, tema aga surub Lila tugevasti enda vastu.

- „Küll on hea, et meil on rannikuvalvurid,“ mõtleb Tom. „Hea, et nad mere hinnalisi aardeid valvavad...“

Vee all tiirutavad mõned kilpkonnad ümber *Cap Totu*. Leonard on liigutatud.

- „Mul on tunne, et kilpkonnad tulid meid tänama,“ pomiseb ta.

Kapten Trumm vaatab silmapiiri poole.

- „Tulid meid tänama, et me neid kaitseme... Võimalik,“ ütleb Trumm. „Nende liik on nii suures ohus, et neid ei tohi püüda. Nad võivad siin Kilpkonnasaare läheduses rahulikult elada.“

Leonard võtab ühe koralli kätte.

- „Milline raiskamine! Need röövlid pole osanud neid isegi mitte ettevaatlikult korjata... Rrrrrr...“

Korallipüüdja Leonardi silmist veereb kaks kurbuse- ja vihapisarat. *Cap Totu*’st mõne kaabeltau kaugusel on rannikuvalvurid mõlemad vargad kinni võtnud.

- „Minu süda on nüüd küll rahul,“ lausub Trumm.

Leonard pöörab pilgu Tomi poole.

- „Ma tahaksin sulle su vapruste eest ühe kingituse teha, vanapoiss.“

- „Mis kingitusest sa räägid?“ küsib Tom üllatunult.

- „Ühest toredast retkest! Ma võtan su merepõhja kaasa!“

Tom tõmbab lestad jalga. Ta seisab reelingu ääres ja tänab õnne, et sattus õigel ajal õiges kohas olema.

Trumm paneb käe talle õlale.

- „Tom, nüüd näed sa midagi väga erilist. Leonard näitab sulle koralle, mis röövlid tahtsid minema viia. Vähesed saavad näha seda, mida sina kohe näed. See on ainulaadne võimlus. Korallipüüdja Leonard käib tihti neid koralle püüdmas. See on tema amet. Nendest korallidest tehakse ilusaid ehteid. Korall on loodusvara. Inimene peab seda targasti kasutama. Sellepärast ei olegi nende püüdmine päris keelatud. Aga see on rangelt piiratud ja korallipüüdjal peab olema luba.“

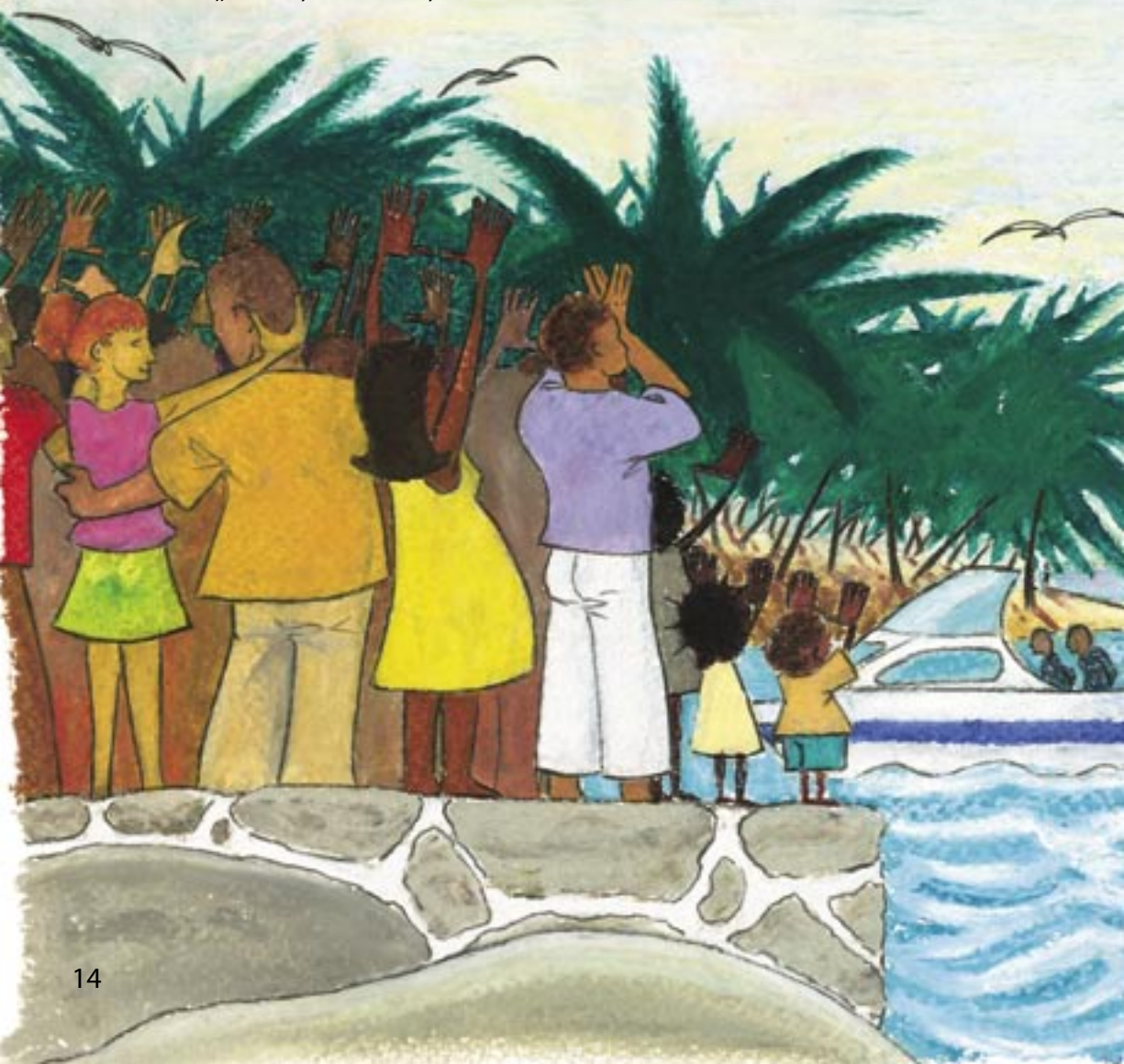
Tom sukeldub. Ujumismaski klaasi taga lähevad tema silmad suureks-suureks-suureks: midagi nii ilusat pole ta kunagi näinud. Tema süda rökkab õnnest.

Meri on ilus. Ilmatu ilus.

Cap Totu võõris tunnevad Tom ja Lila mõnu soojast päraatlõunasest tuuleõhust. Leonardi paat veab röövpüüdjate paati enda järel. Peagi vajub päike merre, päev hakkab lõppema. Rannikuvalvekaatri ahtris istuvad röövpüüdjad on mureliku näoga. Nad kardavad saarerahva naeru ja sõimu. Sinine saar on lähedal. Juba jõutaksegi sadamasse. Kõik saareelanikud ootavad meie sõprade tagasitulekut.

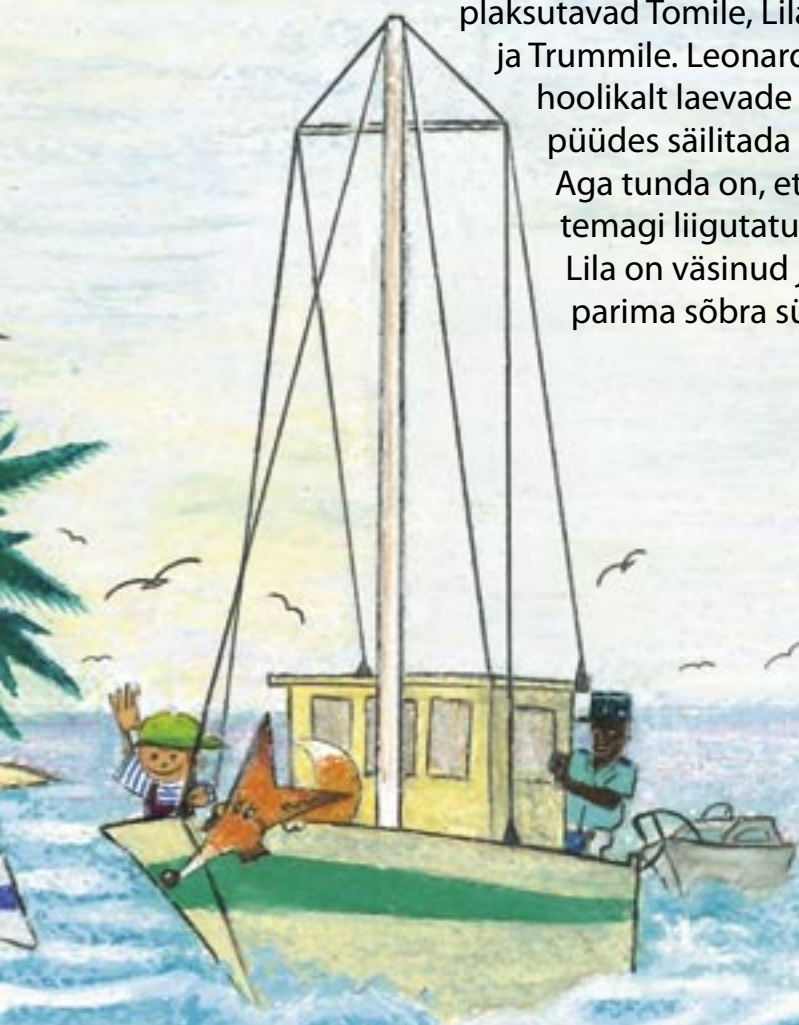
- „Vaata, Leonard, terve küla on kohal!“ hüüatab Tom.

Leonard puhkeb naerma.

- „Ja-jah, vanapoiss! Nad vaatasid meie seiklusi pealt!
Binokliga. Võid kindel olla, et külaelanike silmis oled
sa nüüd kangelane!“

Kui nad sadamasse sisse sõidavad, kuuleb Tom üle
lahe kostvat rõkkamist. Need on saareelanikud. Kõik
plaksutavad Tomile, Lilale, Leonardile
ja Trummile. Leonard juhib *Cap Totu*
hoolikalt laevade vahelt läbi,
püüdes säilitada karmi ilmet.
Aga tunda on, et tegelikult on
temagi liigutatud. Tom on uhke.
Lila on väsinud ja jääb oma
parima sõbra süles magama.

Vaheaeg on varsti läbi. Juba mitu päeva soovivad Sinisel saarel kõik neile õnne, ükskõik kus nad ka ei käiks. Üks väike tüdruk tuleb Tomi juurde.

- „Ma... Minu nimi on Iris. Ma kuulsin, et sa lähed varsti koju tagasi. Aga enne tahaksin ma sulle ühe kingituse anda.“
- „Kingituse? Leonard juba näitas mulle merepõhja... Juba see oli täiesti imeline... Ma...“

Tüdruk võtab taskust kingipaki.

- „Korallidest kaelakee!“ hüüatab Tom. „Nii ilus!“
- „Mu isa tegi selle korallipüüdja Leonardi püütud korallidest.“

Iris naeratab.

- „Selleks, et sa saaksid kaelakee koju kaasa viia, peab sul olema üks paber, mida nimetatakse CITESi sertifikaadiks. Sa pead seda näitama lennujaama tollis. Siin see on.“

Tom mõtleb.

- „Ahah... See ongi siis CITESi sertifikaat, mis ütleb, et need korallid on püütud nii, nagu ette nähtud. Ja-jah, saan aru. Ma hoian seda hoolikalt!“

Leonard jõuab laste ja rebase juurde.

- „Sa pead hakkama asju pakkima, Tom. Homme sõidad ju koju tagasi.“

Kojusõidupäev on käes. Leonard viib Tomi ja Lila lennujaama. Kõik on väga liigutatud. Tollis näitab Tom oma CITESi sertifikaati.

- „Kena, kõik on korras,“ ütleb tolliametnik. „Sa võid oma ilusa korallikee kaasa võtta.“
- „Oi, kuule, nüüd tunnen ma su ära!“ hüüatab teine ametnik. „Sa oled ju Tom! Sa aitasid Sinisel saarel röövpüüdjad kinni võtta! Ma nägin su pilti ajalehes! Kus su sõber Lila on?“

Tom vaatab ringi, kus Lila võiks olla. Rebane on pisut eemal. Ta nuusutab üht maha pandud kotti. Ta näib murelik. Ta annab pealiigutusega oma murest märku ka Tomile.

- „Lila on seal,“ sosistab Tom tolliametnikele. „Mina teie asemel vaataksin igaks juhuks, mis selles kotis on!“

Tolliametnikud lähevad kotti juurde. Üks neist teeb kotti lahti.

- „Kilpkonnakilp!“ hüüatab üks neist. „Sellist kilpi pole lubatud kaasa viia. Härra, ma olen kohustatud sellest teatama. Palun tulge minuga kaasa!“

- „Mis neil kõigil ometi viga on, et nad tahavad maakera paljaks rüüstata?“ mõtleb Tom kurvvalt.

Lennuk, mis viib Tomi ja Lila tagasi Merlini linna, teeb Sinise saare ümber suure ringi.

- „Vaata, Lila! See täpp seal on Kilpkonnasaar!“

Lila vaatab Kilpkonnasaart, mis on keset ookeani pisike nagu nõopnõelapea. Tom surub Irise kingitud korallkee vastu pöske.

- „Elu on ikka ilus!“ sosistab Tom Lilale kõrva sisse.

Seal, Sinise saare läheduses mängivad tohutu ookeani selges vees kolm kilpkonna. Ja seal, Sinisel saarel, seisab üks väike tüdruk, kes viipab pikalt taeva poole. Armastuse märgiks.

Kui Teil on täiendavaid küsimusi, siis vaadake palun järgmistele veebilehtedele:

http://ec.europa.eu/environment/cites/home_en.htm

<http://www.eu-wildlifetrade.org/>

<http://www.cites.org/>

või saatke meile e-post:

env-cites@ec.europa.eu

Euroopa Komisjon

Sinine saar

Luxembourg: Euroopa Ühenduste Ametlike Väljaannete Talitus

2007 – 20 lk – 16,2 x 22,9 cm

ISBN 978-92-79-05316-0

Väljaannet trükitud kujul saab tasuta, kuni neid jätkub:

Euroopa Komisjon

Keskkonnakaitse Peadirektoraat

Infokeskus (BU-9 0/11)

B-1049 Brussels

Faks: 32-2 299 61 98

<http://bookshop.eu/>

